

ชื่อวิทยานิพนธ์ โปรแกรมการวางแผนชีวิตอาชีพเพื่อพัฒนาภาวะทางอาชีพ
ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย

ชื่อผู้เขียน นางกชกร อินทุโสภณ

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา โรงเรียน

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

อาจารย์ ดร. แรงค์ศักดิ์	จันทร์นวล	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นนธ์	สัมมา	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุช	เดชชัย	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ชัชานาถ	นาคนุปผา	กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ (1) เพื่อทดลองใช้โปรแกรมการวางแผนชีวิตอาชีพเพื่อพัฒนาภาวะทางอาชีพของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย (2) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของภาวะทางอาชีพของนักศึกษาที่ได้รับประสบการณ์ตาม โปรแกรมการวางแผนชีวิตอาชีพกับนักศึกษาที่ไม่ได้รับประสบการณ์ตาม โปรแกรมการวางแผนชีวิตอาชีพ (3) เพื่อเปรียบเทียบรูปแบบการฝึกอบรมการวางแผนชีวิตอาชีพที่มีต่อภาวะทางอาชีพของนักศึกษา โดยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ 3 ข้อ ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 นักศึกษาที่ได้รับประสบการณ์ตาม โปรแกรมการวางแผนชีวิตอาชีพมีภาวะทางอาชีพสูงขึ้น

สมมติฐานที่ 2 นักศึกษาที่ได้รับประสบการณ์ตามโปรแกรมการวางแผนชีวิตอาชีพมี
 ภูมิกวาทะทางอาชีพสูงกว่านักศึกษาที่ไม่ได้รับประสบการณ์ตามโปรแกรมการวางแผนชีวิตอาชีพ

สมมติฐานที่ 3 รูปแบบการฝึกอบรมการวางแผนชีวิตอาชีพที่แตกต่างกันมีผลต่อการ
 พัฒนาภูมิกวาทะทางอาชีพของนักศึกษาแตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยพายัพชั้นปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียน
 ที่ 2 ปีการศึกษา 2535 จำนวน 56 คน ในการวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งนักศึกษออกเป็น 3 กลุ่ม โดย
 วิธีสุ่มเข้ากลุ่ม (Random Assignment of Subjects) คือ จัดนักศึกษาเข้ากลุ่มทดลองรูปแบบ
 ที่ 1 ฝึกอบรมในวันจันทร์ พุธ ศุกร์ วันละ 1 1/2 ชั่วโมง จำนวน 15 คน รูปแบบที่ 2 ฝึกอบรม
 เฉพาะวันเสาร์ ครั้งละ 3 ชั่วโมง จำนวน 13 คน การฝึกอบรมการวางแผนชีวิตอาชีพ ใช้เวลา
 2 เดือน ส่วนกลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มควบคุม จำนวน 28 คน

ผลการวิจัย พบดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ได้รับการยอมรับเฉพาะภูมิกวาทะทางอาชีพด้านทัศนคติในการเลือก
 อาชีพ ส่วนภูมิกวาทะทางอาชีพด้านความสามารถในการเลือกอาชีพไม่ได้รับการยอมรับ กล่าวคือ
 นักศึกษาที่ได้รับประสบการณ์ตาม โปรแกรมการวางแผนชีวิตอาชีพมีภูมิกวาทะทางอาชีพด้านทัศนคติใน
 การเลือกอาชีพสูงขึ้น

สมมติฐานที่ 2 ได้รับการยอมรับเฉพาะภูมิกวาทะทางอาชีพด้านทัศนคติในการเลือกอาชีพ
 กล่าวคือ นักศึกษาที่ได้รับประสบการณ์ตาม โปรแกรมการวางแผนชีวิตอาชีพมีภูมิกวาทะทางอาชีพ
 ด้านทัศนคติในการเลือกอาชีพสูงกว่านักศึกษาที่ไม่ได้รับประสบการณ์ตามโปรแกรมการวางแผนชีวิต
 อาชีพ ความแตกต่างนี้ไม่พบในภูมิกวาทะทางอาชีพด้านความสามารถในการเลือกอาชีพ

สมมติฐานที่ 3 ไม่ได้รับการยอมรับ กล่าวคือ รูปแบบการฝึกอบรมการวางแผนชีวิต
 อาชีพที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการพัฒนาภูมิกวาทะทางอาชีพของนักศึกษาแตกต่างกัน

ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในการจัดโปรแกรมการ
 วางแผนชีวิตอาชีพเพื่อพัฒนาภูมิกวาทะทางอาชีพให้แก่นักศึกษา การวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่า โปรแกรมที่ใช้
 ในการฝึกอบรมครั้งนี้มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้พัฒนาภูมิกวาทะทางอาชีพด้านทัศนคติในการเลือก
 อาชีพ ส่วนการพัฒนาภูมิกวาทะทางอาชีพด้านความสามารถในการเลือกอาชีพควรจะต้องพัฒนาทา
 รูปแบบโปรแกรมการฝึกอบรมที่เหมาะสมต่อไป

**Thesis Title : A Career Life Planning Program for Career Maturity
Development of College Students**

Author : Mrs. Gochakorn Intusophana

M.S. School Psychology

Examining Committee :

Lecturer Dr. Narongsak	Chunnual	Chairman
Assist. Prof. Dr. Napon	Samma	Member
Assist. Prof. Suk	Dejchai	Member
Assoc. Prof. Chainart	Nakbubpha	Member

Abstract

The research had 3 objectives, namely, (1) to test A Career Life Planning Program for Career Maturity Development of college students ; (2) to compare the career maturity between the students who participated and did not participate in the Career Life Planning Program ; (3) to compare two models of Career Life Planning Program. Three hypotheses were proposed.

Hypothesis 1 : The students who participated in the Career Life Planning Program gained more career maturity.

Hypothesis 2 : The students who participated in the Career Life Planning Program had higher career maturity than those who did not participate.

Hypothesis 3 : Different training models of the Career Life Planning Program affected the career maturity development.

The samples were 56 junior students of Payap University who enrolled in the second semester of the 1992 academic year. They were randomly assigned into three groups : 15 subjects in the first training model held on every Monday, Wednesday, and Friday, 1¹/₂ hours perday, 13 in the second held on every Saturday for 3 hours in each day, and 28 in the control group. Students in the first two groups attended the training program on Career Life Planning for two months.

The results of the study were as follows.

Hypothesis 1 was accepted only career maturity in attitudes toward career choice. However, Career maturity in career choice competencies was not accepted. That is students who participated in the Career Life Planning Program gained more career maturity in attitudes toward career choice.

Hypothesis 2 was accepted only career maturity in attitudes toward career choice. That is the students who participated in the Career Life Planning Program had higher career maturity in attitudes toward career choice than those who did not participate. This difference was not found in career maturity in career choice competencies.

Hypothesis 3 was not accepted. That is different training models of the Career Life Planning Program did not affect the career maturity development.

The results of this study will be useful to colleges and universities in setting up a Career Life Planning Program for Career Maturity Development of college students. This research suggests that the training program used in this study is appropriate for use in career maturity development, especially in the development of attitudes toward career choice. However, this research calls for the development of appropriate training program for career maturity development in career choice competencies.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved